

Chúa Giê-su luôn tôn trọng người khác

Tác giả: Đức cố Hồng Y Albert Decourtray,

Tổng Giám Mục Lyon, thành viên Hàn Lâm Viện Pháp Quốc

“Không hề có ai tôn trọng người khác như Con Người ấy.

Đối với Người ấy, kẻ khác luôn vượt lên trên và cao quý hơn điều mà các tiền kiến muốn gán cho họ, dấu đó là định nghĩa của các kẻ làm văn hóa hay bậc thông hiểu lẽ luật. Người ấy luôn thấy nơi ông hay bà mà Người gặp một chốn hy vọng, một lời hứa sống động, một kẻ có thể phi thường, một người được Chúa gọi để thực hiện một ngày mai tươi sáng, vượt lên trên và bất chấp những giới hạn, tội lỗi và đôi khi là những tội ác của họ.

Có lúc, Người còn nhìn vào thực trạng ấy để mặc khải một sự lạ lùng bí ẩn, để suy niệm và tạ ơn!

Người ấy không nói: Bà ấy lung tung, nhẹ dạ, ngu ngốc, bà cứ mãi xếp nếp theo thói đạo hạnh và tôn giáo địa phương hạn hẹp, ấy cũng chỉ là một thứ đàn bà! Nhưng Ngài đến xin bà một ly nước và khởi đầu bắt chuyện với bà.

Người ấy không nói: Đây là một loại gái hư, một thứ đàn bà bán thân mất nết. Ngài nói: Người nữ ấy có nhiều may mắn để hưởng Nước Chúa hơn những kẻ sống bám tiền của hoặc huênh hoang về nhân đức và hiểu biết của mình.

Người ấy không nói: Người đàn bà này chỉ là gái ngoại tình. Người nói: Ta không lên án con. Hãy đi đi và đừng phạm tội nữa.

Người ấy không nói: Người đàn bà tìm cách đụng đến áo mình chỉ là một thứ kinh loạn. Người lắng nghe bà, nói với bà và chữa lành bệnh cho bà.

Người ấy không nói: Bà già ấy bỏ tiền xu cắc vào hòm cúng để giúp sinh hoạt đền thờ là một người đàn bà mê tín. Nhưng Người nói bà ấy thật phi thường và ta cần noi theo gương vô vị lợi của bà.

Người ấy không nói: Bọn trẻ này chỉ là những đứa nhãi con. Người nói: Các con hãy để chúng đến với Ta và cố sống giống như chúng.

Người ấy không nói: Người đàn ông này chỉ là một thứ công chức hư hỏng, nịnh bợ quyền thế và bóc lột kẻ nghèo để vinh thân phì gia. Người tự đến ngồi vào bàn với người đó và quả quyết rằng nhà ông ta đã nhận ơn cứu độ.

Người ấy không nói như thói thường dân gian: kẻ mù kia hẳn phải đền tội của hắn hay mọi tội của tổ tiên hắn. Người nói rằng suy nghĩ như vậy là không đúng; Người càng làm cho mọi người, và các tông đồ, các ký lục và Pha-ri-sêu ngạc nhiên, khi tuyên dương ông mù ấy đang hưởng ơn cao quý của Thiên Chúa: Hành động của Chúa phải được thể hiện nơi ông ta.

Người ấy không nói: Người sĩ quan này chỉ là một kẻ xâm lược. Người nói: Ta chưa hề thấy một Đức Tin nào như thế trong Ít-ra-en.

Người ấy không nói: Người thức giả này chỉ là một loại trí thức tự cao. Người mở đường cho ông ta được tái sinh trong Thánh Thần.

Người ấy không nói: Kẻ này chỉ là thứ đạo tặc. Người ấy nói với ông ta: Hôm nay, Ta sẽ ở với con trên Thiên đàng.

Người ấy không nói: Tên Giuđa này luôn mãi chỉ là một tên phản bội. Người để cho ông ấy hôn mình và nói với ông: Hỡi bạn của ta.

Người ấy không nói: Tên khoác lác này chỉ là một kẻ bội nghĩa. Người ấy nói với ông: Phê-rô, con thương Ta không?

Người ấy không nói: Những thầy cả thượng phẩm này chỉ là những phường phán xét bất công, vua này chỉ là tên múa rối, tên toàn quyền đó chỉ là đứa khiếp nhược, lớp người đang bêu rêu mình chỉ là một lũ đê tiện, các người lính đang hành hạ mình chỉ là quân bạo hành tra tấn. Người nói: Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm...

Người Giê-su đã không bao giờ nói: Không có gì tốt nơi người này, nơi người nọ, nơi chốn này, nơi môi trường kia...

Trong thời đại chúng ta, hẳn Người sẽ không bao giờ nói: Ấy chỉ là một kẻ cuồng tín, chỉ là một thứ chạy theo một tân thời, chỉ là một tên tà phái, phát-xít, vô thần, dị đoan...

Với Người ấy, những người khác, dẫu họ là ai, họ đã làm gì, thuộc thành phần nào, thành tích, danh tiếng họ thế nào, thì luôn luôn họ là những con người được Thiên Chúa yêu thương.

Không hề có người nào trả lời cho những người khác như Con Người ấy. Người ấy là Duy Nhất. Người ấy là Con duy nhất của Đấng làm cho mặt trời chiếu sáng trên kẻ lành cũng như trên kẻ ác.

Lạy Chúa Giê-su Ki-tô, Con Thiên Chúa. Xin thương xót chúng tôi, là những kẻ tội lỗi!